

مطالعه اثر مدت زمان بازپخت بر ویژگی‌های ساختاری، مغناطیسی و الکتریکی آلیاژ

Ni₄₇Mn₄₀Sn₁₃ فرمغناطیس

علی قطبی ورزنه^۱، پرویز کاملی^{۱*}، فتح الله کریم زاده^۲ و هادی سلامتی^۱

۱- دانشکده فیزیک دانشگاه صنعتی اصفهان

۲- دانشکده مهندسی مواد دانشگاه صنعتی اصفهان

(دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۰۸/۰۲ - دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۳/۰۸/۲۴)

چکیده - در این پژوهش آلیاژ $\text{Ni}_{47}\text{Mn}_{40}\text{Sn}_{13}$ به روش آلیاژسازی مکانیکی ساخته شد. بدین منظور مخلوط بودرهای اولیه در آسیای سیارهای در اتمسفر آرگون به مدت ساعت تحت آسیاب کاری قرار گرفتند. الگوی پراش پرتو ایکس تشکیل ساختار بلوری آلیاژ هویسلر را تایید کرد. دلیل تنفسهای وارد در مرحله آسیاب کاری نمونه ساختار کاملاً منظم نداشت و در منحنی پذیرفتاری آن گذار مارتزیتی مشاهده نشد. همین دلیل برای دست ای با نظم بلوری بهتر و دارای گذار مارتزیتی ای ساعت آسیاب شده در لولهایی از جنس کوارتز و تخلیه شده از هوا قرار داده شد و در زمان های مختلف در دمای درجه سانتی گراد بازپخت شد. سپس اثر زمان بازپخت بر ویژگی های ساختاری، مغناطیسی و الکتریکی نمونه ها بررسی نتایج حاصل از مقاومت الکتریکی نمونه های دارای گذار مارتزیتی رفتار فلز- گونه را در محدوده گذار مارتزیتی نشان داد. نتایج نشان داد زمان ساعت مدت زمان بهینه برای ساخت این آلیاژ است. این نمونه با دارا بودن دمای گذار بالاتر نسبت به نمونه ساخته شده روش ذوب قوسی ای مناسب برای کاربرد در بخش های مغناطیسی است.

وازگان کلیدی: آلیاژ حافظه پذیر فرمغناطیس آسیاب کاری، اثر بازپخت

Effect of Isothermal Ageing on Structural and Magnetic Properties of Ni₄₇Mn₄₀Sn₁₃ Ferromagnetic Shape Memory Alloy

A. Ghotbi varzaneh¹, P. Kameli^{1*}, F. Karimzadeh² and H. Salamati¹

1- Department of Physics, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran

2- Department of Materials Engineering, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran

* مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: kameli@cc.iut.ac.ir

Abstract: In this investigation, $Ni_{47}Mn_{40}Sn_{13}$ ferromagnetic shape memory alloy was prepared by mechanical alloying. The metal powders were ball milled in argon atmosphere for 20 hours. X-ray diffraction pattern confirmed formation of crystalline structure of Heusler alloy. As-milled powder samples were sealed in quartz tubes under high vacuum and subjected to heat treatments at 950°C for different time durations. Then, the effect of isothermal ageing on structural, magnetic and electrical properties of samples was investigated. Results of electrical resistance displayed a metal-like behavior around martensitic transformation. The results showed that 16 hours of annealing was the optimal time for producing this alloy which could be an appropriate candidate for magnetic refrigerant.

Keywords: Ferromagnetic shape memory alloy, Mechanical alloying, Annealing effect

ساختار بلوری این ترکیبات می‌شود. از جمله ویژگی‌های آلیاژهای هویسلر که با اعمال میدان مغناطیسی صورت می‌گیرد اثر مغناطوگرمایی است. این اثر در هر ماده‌ی مغناطیسی رخ می‌دهد و ناشی از واپستگی گرما و ویژگی‌های مغناطیسی است. در اثر اعمال میدان، گشتاورهای مغناطیسی هم‌راستا می‌شوند و با توجه به واپستگی ویژگی‌های گرمایی و مغناطیسی، منجر به تغییر دمای ماده می‌شوند. از این ویژگی در یخچال‌های مغناطیسی استفاده می‌شود. این یخچال‌ها نسبت به یخچال‌های معمولی دارای بازدهی بیشتری هستند و مشکلات تولید گاز‌های گلخانه‌ای را ندارد و همچنین از لحاظ اقتصادی مقرر نبوده‌اند [۱، ۲]. موادی که برای کاربردهای عملی اثر مغناطوگرمایی به کار می‌روند باید مقرر نبوده باشند و در میدان‌های مغناطیسی پایین نیز (کمتر از ۲ تسلا) بتوانند این خاصیت را از خود نشان دهند. از این رو پژوهش‌هایی به منظور یافتن موادی که اثر مغناطوگرمایی مناسبی را در دمایها و میدان‌های در دسترس از خود نشان دهند ادامه دارد [۳]. یکی دیگر از ویژگی‌هایی که آلیاژهای هویسلر از خود نشان می‌دهند اثر حافظه‌پذیری مغناطیسی است. مواد حافظه‌پذیر موادی هستند که قادرند بعد از یک تغییر شکل بزرگ، شکل خود را بازیابی کنند. این مواد به دو دسته حافظه‌پذیر گرمایی و مغناطیسی طبقه‌بندی می‌شوند. یکی از مشکلات مواد حافظه‌پذیر گرمایی پاسخ کند آن‌ها به اثرات گرمایی است. در اثر حافظه‌پذیری مغناطیسی علاوه بر دما و فشار، میدان مغناطیسی نیز وجود دارد که می‌تواند موجب بروز اثرات مورد نظر شود. امکان کنترل حافظه‌پذیری با میدان، با فرکانس بالاتری امکان‌پذیر است و این

۱- مقدمه

آلیاژهای هویسلر دسته‌ای از موادند که در دهه اخیر مورد توجه زیادی قرار گرفته‌اند. هنوز هم با وجود گذشت بیش از یک قرن از کشف این ترکیبات، پژوهش‌های گسترده‌ای بر روی آن‌ها در حال انجام است. این حجم مطالعات به ویژگی‌های متنوعی که این مواد از خود نشان می‌دهند ارتباط دارد. در مطالعات انجام شده بر روی این آلیاژها تاکنون ویژگی‌هایی نظیر ابررسانای، نیمه‌رسانای، ترموالکتریک، حافظه‌پذیری مغناطیسی، مغناطوگرمایی و مغناطومقاومت مورد بررسی قرار گرفته است [۱، ۲]. در این بین برخی از این ویژگی‌ها، همچون حافظه‌پذیری مغناطیسی، مغناطوگرمایی و مغناطومقاومت متاثر از اعمال میدان مغناطیسی بر نمونه است. به‌منظور درک بهتر ویژگی‌های فیزیکی این آلیاژها، مطالعاتی بر روی ساختار الکترونی آن‌ها انجام شده است. نتایج به‌دست آمده نشان داده است که ویژگی‌های این آلیاژها تحت تاثیر تعداد الکترون‌های ظرفیت آن‌ها است به صورتی که برخی ویژگی‌های این آلیاژها با توجه به تعداد الکترون‌های ظرفیت قابل پیش‌بینی است [۱]. برای مثال آلیاژهای هویسلر غیر مغناطیسی با ۲۷ الکtron ۲۴ ظرفیت ابررسانا هستند. همچنین ترکیبات تمام هویسلر با ۱۸ الکترون ظرفیت و نیمه‌هویسلر با ۱۸ الکترون ظرفیت ویژگی‌های نیمه‌رساناگونه از خود نشان می‌دهند. گاف نواری این ترکیبات با تغییر نسبت ترکیبات شیمیایی می‌توانند از 4 eV تا 0 eV تغییر کنند. بنابراین دارای پتانسیل بالایی برای استفاده در سلول‌های خورشیدی و کاربردهای ترموالکتریکی هستند و تغییر در تعداد الکترون‌های ظرفیت منجر به تغییر ویژگی‌های مغناطیسی و

مکانیکی ساخته شد. بدین منظور پودر اولیه با خلوص بالا با استوکیومتری مشخص ($\text{Sn}=13$, $\text{Mn}=40$, $\text{Ni}=47$) درون آسیای سیارهای با نسبت وزنی گلوله به پودر ۱ به ۲۰ ساعت آسیاب شدند. دلیل انتخاب این نسبت استوکیومتری، دماهای گذار ساختاری و مغناطیسی آن است که به کمک دیاگرام فاز تخمین زده است. این نسبت طوری انتخاب شده است که دماهای گذار ساختاری و مغناطیسی آن در محدوده اندازه گیری دستگاههای مورد استفاده در این پژوهش باشد. انتخاب نسبت گلوله به پودر با توجه به اندازه کاپ‌های مورد استفاده و اینکه برای آسیاب کاری بهتر باید نیمی از فضای کاپ خالی باشد، انتخاب شده است. برای جلوگیری از اکسیداسیون از اتمسفر آرگون در حین آسیاب کاری استفاده شد و سرعت آسیاب کاری ۲۵۰ دور بر دقیقه انتخاب شد. در ادامه نمونه‌ها تحت عملیات حرارتی قرار گرفتند. برای انجام عملیات حرارتی در زمان‌های مختلف مقداری از نمونه پودری آسیاب شده درون قالب ریخته و توسط پرس هیدرولیک تحت فشار قرار داده شد تا نمونه حجمی مکعب مستطیل با ابعاد تقریبی $10 \times 3 \times 1$ میلی‌متر مکعب حاصل شود. سپس نمونه‌ها داخل لوله‌هایی از جنس کوارتز قرار گرفت و هوای داخل آن تخلیه شد. پس از ایجاد خلاء مناسب دهانه لوله‌ها با دمای بالا بسته شد. این کار به منظور جلوگیری از اکسید شدن نمونه در حین بازپخت انجام شد. بعد از بازپخت، نمونه تحت سردسازی سریع در مخلوط آب و یخ قرار گرفت. استفاده از لوله‌های کوارتز باعث تسهیل فرایند سردسازی می‌شود. شکل ۱ نمونه بازپخت شده را هنگام سردسازی سریع در مخلوط آب و یخ نشان می‌دهد. الگوی پراش ایکس نمونه‌ها توسط دستگاه پراش پرتو ایکس Philips مدل MPD XPERT : $= 0.154\text{nm}$ انجام شد. از میکروسکوپ الکترونی عبوری مدل CM120 ساخت شرکت Philips برای تعیین اندازه ذرات استفاده شد. پذیرفتاری مغناطیسی AC نمونه‌ها توسط دستگاه پذیرفتاری سنج مدل ۷۰۰۰ ساخت شرکت Lake shore اندازه گیری شد. مقاومت الکتریکی نمونه‌ها با استفاده از دستگاه

باب جدیدی در تولید حسگرها و محركهای مکانیکی فراهم کرده است. مشخصه اساسی آلیاژهای حافظه پذیر گذار فاز ساختاری است. با سرد کردن این نوع مواد گذار از فاز با تقارن بالا (آستنیت) به فاز با تقارن کمتر (مارتنزیت) رخ می‌دهد. این گذار در یک بازه دمایی معین رخ می‌دهد و ساختار اتم‌ها به گونه‌ای تغییر می‌کند که انرژی ترمولاستیک کمینه شود [۶]. در این آلیاژها دمای گذار ساختاری از نقطه نظر کاربردی دارای اهمیت بالایی است، زیرا اثرات حافظه پذیری و همچنین مغناطیسگرایی در نزدیکی دمای گذار ساختاری (مارتنزیتی) رخ می‌دهد. آلیاژهای هویسلر بر پایه $\text{Ni}-\text{Mn}$ به عنوان طبقه‌ای از این آلیاژها به دلیل جفت شدگی قوی بین مغناطیس و ساختار، رفتار پیچیده‌ای از خود نشان می‌دهند و دمای گذار ساختاری و مغناطیسی این آلیاژها به شدت به میزان ترکیبات آن‌ها، روش ساخت، عملیات حرارتی و غیره حساس است [۷]. این آلیاژها به آلیاژهای حافظه پذیر فرومغناطیس معروف‌اند. مطالعه و بررسی دمای گذار نقش به سزایی در بحث پدیده شناختی و کاربردی این آلیاژها دارند. برای ساخت آلیاژهای حافظه پذیر فرومغناطیس روش‌های مختلفی وجود دارد. روش مرسوم برای تولید این آلیاژها ذوب قوسی است. اخیراً گزارش‌هایی مبنی بر ساخت این آلیاژها با استفاده از روش آلیاژسازی مکانیکی منتشر شده است [۹۸]. با توجه به فرایند آسیاب کاری به مدت چندین ساعت مشکلات مربوط به ناهمگنی در این روش نسبت به روش ذوب قوسی کمتر است. این روش به صورت محدود برای ساخت این گونه آلیاژها استفاده شده است، از این رو به نظر می‌رسد پتانسیل بالایی برای کار در این زمینه وجود داشته باشد. در این مقاله به ساخت آلیاژ حافظه پذیر فرومغناطیس $\text{Ni}_{47}\text{Mn}_{40}\text{Sn}_{13}$ به روش آلیاژسازی مکانیکی و بررسی اثر مدت زمان بازپخت بر ویژگی‌های ساختاری و مغناطیسی آن پرداخته شده است.

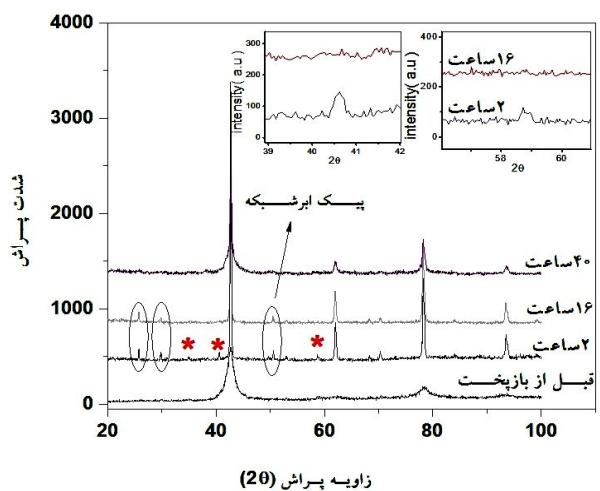
۲- مواد و روش پژوهش

در این پژوهش آلیاژ $\text{Ni}_{47}\text{Mn}_{40}\text{Sn}_{13}$ به روش آلیاژسازی

قرص در آمد و در ۳ لوله کوارتز به طور مجزا در دمای ۹۵° درجه سانتی گراد و در مدت زمان های ۲، ۱۶ و ۴۰ ساعت بازپخت شد و تحت سردسازی سریع قرار گرفت. شکل ۲ الگوی پراش اشعه ایکس نمونه را قبل و بعد از عملیات حرارتی نشان می دهد. کاهش اندازه بلورکها و افزایش کرنش شبکه طی آسیاب کاری عامل پهن بودن قله ها در الگوی پراش ایکس نمونه ۲۰ ساعت آسیاب شده است. به دلیل تنفس های واردہ در این مرحله قله های ابرشبکه که ناشی از نظم بلند برد شبکه است در این نمونه مشاهده نمی شود. همان طور که مشاهده می شود با انجام فرایند بازپخت، قله ها تیزتر شده اند. این تغییر را می توان به کاهش کرنش داخلی شبکه و افزایش اندازه بلورکها نسبت داد. با قرار گرفتن نمونه در دماهای بالا امکان جوش خوردن ذرات در مرزدانه فراهم و امکان رشد بلورکها و افزایش اندازه آنها ایجاد می شود. بازپخت نمونه باعث حذف ناجایی های بلوری و در نتیجه کرنش های ایجاد شده طی فرایند آسیاب کاری آزاد می شوند. نکته قابل توجه دیگر پیدایش قله های ابرشبکه در نمونه بازپخت شده به مدت ۲ ساعت است که در شکل ۲ مشخص شده اند. این قله ها نشان دهنده تشکیل فاز L₂₁ با نظم اتمی بالا هستند [۷]. همان گونه که مشاهده می شود در این نمونه هر دو فاز آستنیت و مارتنتزیت در الگوی پراش حضور دارند. قله های فاز مارتنتزیت در زوایای ۴۱ و ۵۹ درجه به چشم می خورد که در تصویر نشان داده شده است، اما فاز غالب آستنیت (L₂₁) است. در نمونه بازپخت شده به مدت ۱۶ ساعت نیز قله های ابرشبکه وجود دارد که نشان دهنده نظم بلندبرد در شبکه است. اما در این نمونه اثری از فاز مارتنتزیت دیده نمی شود و افزایش زمان بازپخت باعث تقویت فاز آستنیت و منجر به دست یابی به نمونه ای تقریباً تک فاز با نظم اتمی بلند برد شده است. با افزایش مدت زمان بازپخت به ۴۰ ساعت تمامی قله های ابرشبکه حذف شده اند و نمونه ساختار A₂ (L₂₁ بی نظم) به خود گرفته است، بدین معنی که اتم ها به صورت تصادفی در جایگاه یک دیگر قرار می گیرند. از این رو زمان بازپخت طولانی باعث تغییر تقارن بلوری

شکل ۱- نحوه سرد سازی نمونه های بازپخت شده در محلول آب و بخ

شکل ۲- الگوی پراش ایکس نمونه های بازپخت شده در مدت زمان های ۲، ۱۶ و ۴۰ ساعت (نشان دهنده حذف قله های فاز مارتنتزیت)

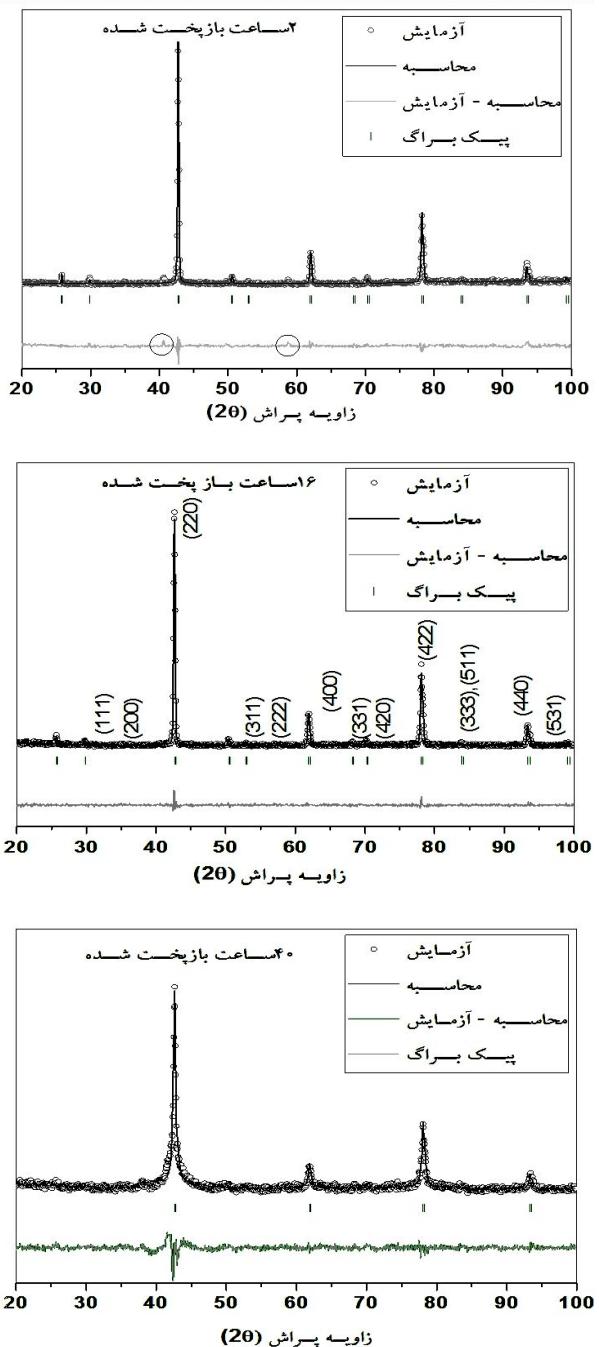
مقاومت ۴ میله ای اندازه گیری شد. هم چنین برای اندازه گیری مغناطش نمونه ها از دستگاه مغناطش سنج نمونه ارتعاشی model 10 ADE استیتو ساختار مواد ایتالیا استفاده شد.

۳- نتایج و بحث

عملیات آسیاب کاری به مدت ۲۰ ساعت روی پودر اولیه انجام شد. سپس نمونه ۲۰ ساعت آسیاب شده (S20)، به صورت

نمودار قرمز رنگ مربوط به داده‌های تجربی طیف XRD است. نمودار مشکی طیف محاسباتی تطبیق داده شده توسط نرم افزار Rietveld را نشان می‌دهد. نمودار آبی تفاصل دو طیف تجربی و محاسباتی و خطوط سبز رنگ موقعیت صفحات برآگ را نمایش می‌دهند. همان‌طور که مشاهده می‌شود برای نمونه‌ی بازپخت شده به مدت ۲ ساعت قله‌های مربوط به فاز دیگر و عدم تطابق نتایج محاسباتی و تجربی دیده می‌شود. مابقی قله‌ها با یک طیف نظری تک فاز مطابقت داده شده‌اند. نمونه بازپخت شده به مدت ۱۶ ساعت، تقریباً تک فاز است و تمامی قله‌ها در این شکل با نتیجه محاسباتی نمونه تک فاز آستانتیت با تقارن بلوری L2₁ تطابق دارند. اما در نمونه بازپخت شده به مدت ۴۰ ساعت قله‌های ابرشبکه وجود ندارند. به همین دلیل این نمونه ساختار L2₁ بی نظم (A2) دارد و پارامتر شبکه آن نصف شده است. به نظر می‌رسد در این گستره از مطالعه، زمان بازپخت ۱۶ ساعت زمان بهینه در ساخت این آلیاژ است و مدت زمان بیشتر باعث تغییر در تقارن بلوری می‌شود. در آلیاژ In₁₃Mn₃₉In₄₈Ni₄₈ مساخته شده به روش ذوب قوسی نیز این تغییر پارامتر شبکه مشاهده شده است. در نمونه Ni₄₈Mn₃₉In₁₃ نیز تغییر تقارن بلوری باعث شده نمونه دارای پارامتر شبکه ۲/۹۹ آنگستروم باشد [۱۰]. جدول ۱ نتایج حاصل از تحلیل Rietveld را روی نمونه‌ها با زمان مختلف بازپخت نشان می‌دهد. در این جدول عدد χ^2 معیاری از کیفیت تطابق نتایج تجربی و محاسباتی است که برای نمونه‌ی ۱۶ ساعت بازپخت شده عدد ۹۵/۰ به دست آمده است که نشان‌گر تطابق بهتر نتایج تجربی و محاسباتی در این نمونه نسبت به نمونه‌های دیگر است.

برای مطالعه اثر بازپخت بر ویژگی‌های مغناطیسی نمونه، پذیرفتاری مغناطیسی اندازه‌گیری شد. شکل ۴ پذیرفتاری مغناطیسی نمونه ۲۰ ساعت آسیاب شده را قبل و بعد از عملیات حرارتی نشان می‌دهد. نمونه ۲۰ ساعت آسیاب شده در محدوده دمای اتاق، گذاری مغناطیسی از فاز فرومغناطیس به پارامغناطیس را از خود نشان می‌دهد که در تصویر

شکل ۳- تحلیل Rietveld نمونه‌های بازپخت شده در مدت زمان‌های ۲، ۱۶ و ۴۰ ساعت

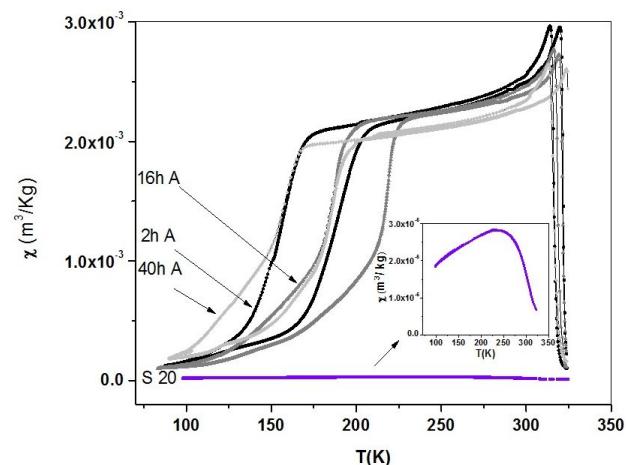
به سمت شیکه‌ای با نظم کمتر شده است.

برای اطمینان از تشکیل فاز، تحلیل Rietveld بر روی الگوی پراش پرتو ایکس انجام شد. شکل ۳ تحلیل Rietveld را بر روی الگوی پراش پرتو ایکس هر سه نمونه نشان می‌دهد. در اینجا

جدول ۱- نتایج حاصل از الگوی پراش ایکس و تحلیل ریتولد نمونه‌های بازپخت شده در زمان‌های مختلف

آماده سازی	ساختار	χ_2	پارامتر شبکه (آنگستروم)
آسیاب کاری + بازپخت شده در دمای ۹۵۰ سانتی گراد به مدت ۲ ساعت	Fm3m	۱/۸۹	۵/۹۸۲
آسیاب کاری + بازپخت شده در دمای ۹۵۰ سانتی گراد به مدت ۱۶ ساعت	Fm3m	۰/۹۵	۵/۹۸۸
آسیاب کاری + بازپخت شده در دمای ۹۵۰ سانتی گراد به مدت ۴۰ ساعت	Im3m	۱/۵۳	۲/۹۹۷

تحت آسیاب کاری قرار دادند و حذف گذارهای مغناطیسی و ساختاری را در اثر آسیاب کاری مشاهده کردند. در این پژوهش واپیچش شبکه و ریزتر شدن اندازه ذرات طی برخورد گلوله با پودر دلیل حذف گذارهای ساختاری و مغناطیسی عنوان شده است [۱۳]. پذیرفتاری مغناطیسی نمونه‌هایی که تحت عملیات حرارتی قرار گرفته‌اند افزایش یافته است. بازپخت نمونه رشد بلورک‌ها و در نتیجه کاهش اثرات مرزدانه‌ای را به همراه دارد که منجر به افزایش قابل ملاحظه پذیرفتاری شده است. در نمونه‌های بازپخت شده در محدوده دمای ۷۳-۷۳ درجه سانتی گراد (۲۰۰ درجه کلوین) گذار فاز ساختاری همراه با پسماند دیده می‌شود. در این نمونه‌ها با کاهش دما، گذار ساختاری رخ می‌دهد و تغییراتی در فاصله منگنزها رخ می‌دهد. با توجه به این که برهم کنش تبادلی یون‌های منگنز با تغییر فاصله آن‌ها تغییر می‌کند، با وقوع گذار مارتزیتی به دلیل تغییر در فواصل اتم‌های منگنز، برهم کنش آن‌ها از فرومغناطیس به پادفرومغناطیس تغییر می‌یابد و منجر به کاهش پذیرفتاری مغناطیسی نمونه با ورود به فاز مارتزیت می‌شود [۱۴]. همان‌طور که مشاهده می‌شود نمونه بازپخت شده به مدت ۱۶ ساعت دمای گذار (دمای کوری) بالاتری نسبت به بقیه دارد که دلیل آن کیفیت ساختاری منظم و تک‌فاز نمونه با تقارن L2₁ است. دمای گذار این نمونه تقریباً ۲۳۳-۴۰ درجه سانتی گراد درجه کلوین) بالاتر از نمونه مشابه ساخته شده به روش ذوب قوسی است، از این رو نمونه ایده‌آل‌تری برای اثر مغناطوگرمایی است [۷]. شکل ۵ نمودار عکس پذیرفتاری

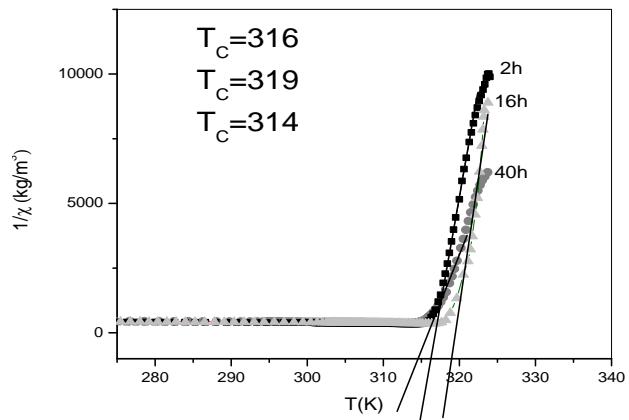

شکل ۴- پذیرفتاری مغناطیسی نمونه قبل از بازپخت و بعد از بازپخت در مدت زمان‌های ۲، ۱۶ و ۴۰ ساعت

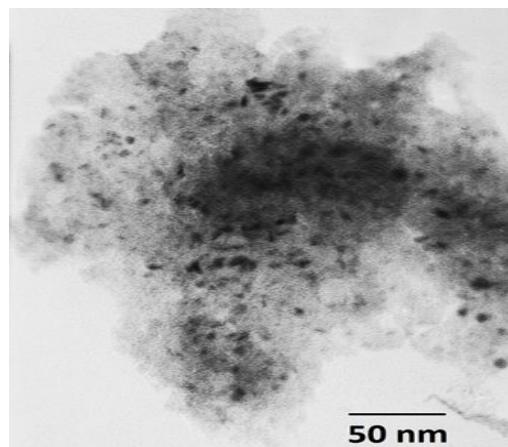
به صورت مجزا نشان داده شده است. پهن بودن گذار مغناطیسی در این نمونه ناشی از نانومتری بودن اندازه ذرات آن‌ها است. دمای کوری نمونه ۲۰ ساعت آسیاب شده به کمک نموادر عکس پذیرفتاری، ۱۹ درجه سانتی گراد (۲۹۲ درجه کلوین) تخمین زده شد. با وجود مشاهده گذار مغناطیسی فاز آستانتیت، هیچ اثری از گذار ساختاری (گذار فاز مارتزیت) در دمای پایین در این نمونه مشاهده نمی‌شود. به نظر می‌رسد عدم مشاهده گذار ساختاری به تشکیل نشدن فاز هویسلر با نظم بلند برد و ریز بودن اندازه ذرات برمی‌گردد [۱۱]. هم‌چنین در نمونه ۲۰ ساعت آسیاب شده پسماند گرمایی مشاهده نمی‌شود که دلیلی بر عدم وجود گذار فاز ساختاری مرتبه اول در آن‌ها است [۱۲]. تیان و همکاران [۱۳] در آلیاژ Ni-Mn-Ga بعد از ساخت نمونه به روش ذوب قوسی، نمونه را به مدت ۴ ساعت

نسبت به دما را نشان می‌دهد که در آن نمونه با نظم بلوری بهتر دارای دمای کوری بالاتری است. نمونه ۴۰ ساعت به دلیل نظم کم‌تر، دمای کوری کم‌تری نیز دارد. نظم بلوری بهتر، فاز آستینیت را پایدارتر می‌کند و دمای گذار مغناطیسی افزایش پیدا می‌کند [۱۵]. در آلیاژ‌های $Ni - Mn - In$ و $Ni - Mn - Ga$ دمای کوری بالاتر نظم اتمی منجر به جابه‌جایی دمای گذار به سمت دماهای بالاتر شده است [۱۶، ۱۷]. سانچز و همکاران [۱۸] در آلیاژ $Ni - Mn - Sn$ ساخته شده به روش ذوب قوسی، عدم واپستگی دمای گذار ساختاری و مغناطیسی را به عملیات حرارتی گزارش کردند، اما در آلیاژ ساخته شده به روش آسیاب کاری تغییر دماهای گذار با عملیات حرارتی مشاهده می‌شود از این‌رو تنظیم دماهای گذار با تغییر عملیات حرارتی ممکن خواهد بود.

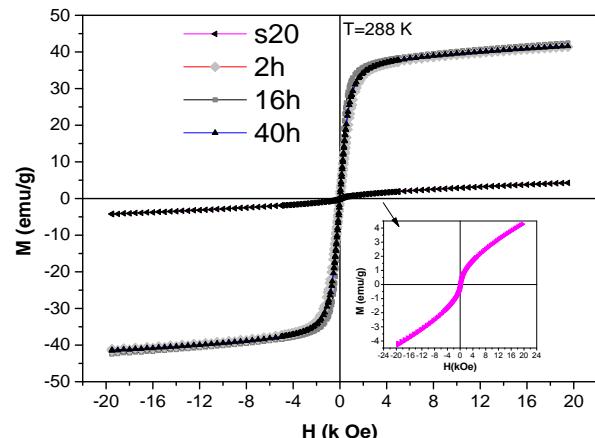
تصویر گرفته شده توسط میکروسکوپ الکترونی عبوری در شکل ۶ نشان داده شده است همان‌طور که مشاهده می‌شود ذرات دارای اندازه تقریبی ۵ نانومترند. با استفاده از دستگاه مغناطش سنج ارتعاشی حلقه پسماند نمونه ۲۰ ساعت آسیاب و نمونه‌های تحت عملیات حرارتی قرار گرفته اندازه‌گیری شد. همان‌گونه که در شکل ۷ مشاهده می‌شود نمونه آسیاب شده در میدان‌های بالا نیز کاملاً به اشباع نرسیده است. نانوساختار بودن و وجود کرنش در شبکه باعث شده که مغناطش به حالت اشباع نرسد. با توجه به این‌که مغناطش اشباع نیکل خالص در حدود ۵۵emu/g است مقدار کم مغناطش در این نمونه خود بیان‌گر تشکیل فازی جدید با مغناطش اشباع کم‌تر است. با توجه به پسماند مغناطیسی ناچیز، نمونه از نوع فرومغناطیس نرم محسوب می‌شود. مغناطش اشباع نمونه بازپخت شده ده برابر نسبت به مغناطش اشباع قبل از بازپخت بیش‌تر است. با بازپخت نمونه، تنش‌هایی که در مرحله آسیاب‌کاری به نمونه وارد شده‌اند آزاد می‌شوند و مقدار کرنش شبکه از ۵۷٪ به ۲۶٪ تقلیل پیدا می‌کند، بنابراین حرکت حوزه‌ای مغناطیسی و چرخش اسپین‌ها راحت‌تر و مغناطش اشباع نمونه افزایش یافته است [۱۹]. تغییر مغناطش اشباع هم‌چنین به حذف

شکل ۵- نمودار معکوس پذیرفتاری: محاسبه دمای کوری نمونه‌های بازپخت شده در مدت زمان‌های ۲، ۱۶ و ۴۰ ساعت

شکل ۶- تصویر میکروسکوپ الکترونی عبوری نمونه ۲۰ ساعت آسیاب شده

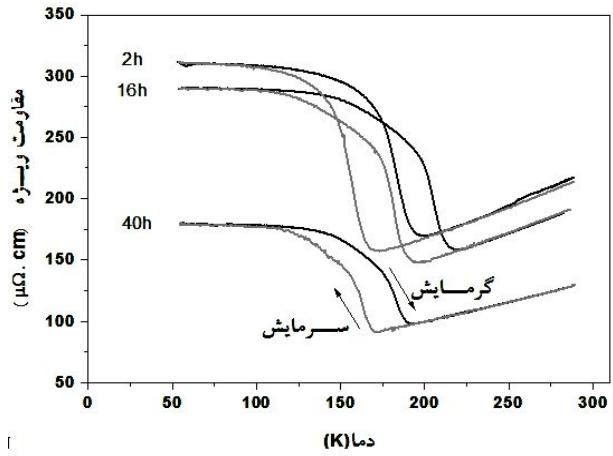

شکل ۷- نمودار حلقه پسماند نمونه‌ها قبل از بازپخت و بعد از بازپخت در مدت زمان‌های ۲، ۱۶ و ۴۰ ساعت

الکتریکی افزایش می‌یابد. این تغییر رفتار مقاومت الکتریکی هم‌زمان با گذار مغناطوساختاری از فاز فرومغناطیس آستنیت به فاز مارتزیت با مغناطش ضعیف است که در کارهای دیگران نیز گزارش شده است [۲۴]. مقاومت الکتریکی فاز مارتزیت تقریباً دو برابر مقاومت فاز آستنیت است که این به واسطه وقوع گذار مارتزیتی است. این رفتار نشان دهنده تغییر چگالی حالت الکترونی در محدوده تراز فرمی با وقوع گذار است [۲۵]. گفتنی است که ساختار فاز مارتزیت با فاز آستنیت تفاوت دارد. بنابراین تغییر چگالی حالت‌ها در محدوده تراز فرمی ناشی از تغییر تقارن بلوری است که افزایش مقاومت در فاز مارتزیت را به همراه دارد. از آن جایی که گذار مارتزیتی در هر سه نمونه وجود دارد، تغییر رفتار هر سه نمونه در دمای‌های پایین مشابه یک‌دیگر است. با افزایش مدت زمان بازپخت مقدار مقاومت الکتریکی نمونه‌ها کاهش یافته است که می‌تواند ناشی از کاهش عیوب شبکه و تهی جاهای، اثرات مرzedane‌ای و همچنین کرنش شبکه باشد. هم‌چنین بالاتر بودن دمای گذار نمونه ۱۶ ساعت در تغییر رفتار مقاومت الکتریکی آن نیز مشهود است.

۴- نتیجه‌گیری

ترکیب $Ni_{47} Mn_{40} Sn_{13}$ به روش آلیاژسازی مکانیکی ساخته شد. الگوی پراش پرتو ایکس نمونه‌های بازپخت شده به مدت ۲ و ۱۶ ساعت یک ساختار منظم شامل فاز غالب $L2_1$ را نشان داد. بازپخت نمونه به مدت ۴۰ ساعت منجر به حذف قله‌های ابرشبکه شد. هم‌چنین گذارهای مغناطیسی و ساختاری در نمودار پذیرفتاری نمونه‌های بازپخت شده مشاهده شد. این امر به دلیل آن است که در دمای بالا، اتم‌ها می‌توانند مکان تعادلی خود را بیابند و نواقص شبکه را بر طرف کنند. به دلیل تغییر در نظم بلوری و کاهش اثرات مرز دانه‌ای، نمونه بازپخت شده از نظر نظم مغناطیسی قوی‌تر است. نتایج نشان داد بازپخت در دمای $950^\circ C$ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲، ۱۶ و ۴۰ ساعت منجر به بروز ویژگی‌های ساختاری و مغناطیسی متفاوت می‌شود،

شکل ۸- نمودار مقاومت الکتریکی نمونه‌های بازپخت شده در مدت زمان‌های ۲، ۱۶ و ۴۰ ساعت

عیوب شبکه، بالا رفتن نظم آن و کاهش اثرات مرزدانه‌ای مربوط است. مغناطش اشباع به دست آمده برای نمونه‌های بازپخت شده در میدان ۲ تесلا (20 kOe) تقریباً 42 emu/g است. این مقدار 4 emu/g از نمونه مشابه ساخته شده به روش ذوب قوسی بیشتر است [۲۰]. هم‌چنین عامل مهم در این تغییر، کاهش کرنش شبکه طی فرایند بازپخت است [۲۱]. افزایش ناچیز مغناطش بین میدان $20^\circ/25^\circ \text{ تا } 2 \text{ تesla}$ ناشی از وجود چندین ناحیه با انرژی ناهمسان‌گردی مغناطوبلوری متفاوت در نمونه است [۲۲]. پسماند مغناطیس موجود در هر سه نمونه ناچیز است. هم‌چنین با تغییر زمان بازپخت تغییر چندانی در مغناطش اشباع نمونه‌ها اتفاق نیافتداده است. البته مغناطش اشباع نمونه بازپخت شده به مدت ۴۰ ساعت $(1/91 \mu_B)$ و نمونه بازپخت شده به مدت ۱۶ ساعت $(41/39 \text{ emu/g})$ نسبت به $(1/97 \text{ emu/g})$ (مگتون بوهر) است که به دلیل نظم بلوری بهتر در نمونه ۱۶ ساعت و حساس بودن مغناطش اشباع به درجه نظم مورد انتظار است [۲۳].

شکل ۸ مقاومت الکتریکی نمونه‌های بازپخت شده در زمان‌های متفاوت را طی سرد شدن و گرم شدن نشان می‌دهد. در محدوده دمای اتاق، نمونه‌ها در فاز آستنیت هستند و رفتار فلزگونه دارند و سهم پراکندگی الکترون-فونون در این ناحیه غالب است. اما با کاهش دما و رخداد گذار مارتزیتی، مقاومت

تشکر و قدردانی

از زحمات دکتر واروارو از انسستیتو ساختار مواد ایتالیا، در اندازه‌گیری مغناطش نمونه‌ها و دکتر اصلی بیگی تشکر و قدردانی می‌شود.

به طوری که زمان ۱۶ ساعت مدت زمان بهینه برای ساخت این آلیاز است. نمونه ساخته شده در این پژوهش با دارا بودن دمای گذار بالاتر نسبت به نمونه ساخته شده به روش ذوب قوسی نمونه‌ای مناسب‌تر برای کاربرد در یخچال‌های مغناطیسی است.

منابع

1. Graf, T., Felser, C. and Parkin, S. S., "Simple Rules for the Understanding of Heusler Compounds", *Progress in Solid State Chemistry*, Vol. 39, pp. 1-50, 2011.
2. Planes, A., Manosa, L. and Acet, M., "Magnetocaloric Effect and its Relation to Shape-Memory Properties in Ferromagnetic Heusler Alloys", *Journal of Physics: Condensed Matter*, Vol. 21, pp. 233201-233230, 2009.
3. Pathak, A.K., "Exploration of New Multifunctional Magnetic Materials Based on a Variety of Heusler Alloys and Rare-Earth Compounds," Ph.D. Thesis, Southern Illinois University, Carbondale, 2011.
4. Ghotbi Varzaneh, A., Kameli, P., Karimzadeh, F., Aslbeiki, B., Varvaro, G. and Salamat, H., "Magnetocaloric Effect in Ni₄₇Mn₄₀Sn₁₃ Alloy Prepared by Mechanical Alloying", *Journal of Alloys and Compounds*, Vol. 598, pp. 6-10, 2014.
5. Dincer, I., Yüzyük, E. and Elerman, Y., "Influence of Irreversibility on Inverse Magnetocaloric and Magnetoresistance Properties of the (Ni, Cu)₅₀Mn₃₆Sn₁₄ Alloys", *Journal of Alloys and Compounds*, Vol. 506, pp. 508-512, 2010.
6. زاهدی، و.، "بررسی خواص ساختاری و مغناطیسی آلیاز حافظه‌پذیر فرو مغناطیسی Ni₅₀Mn_{50-x}In_x", پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ۱۳۹۱.
7. Muthu, S.E., Rao, N.R., Raja, M.M., Kumar, D.R., Radheep, D.M. and Arumugam, S., "Influence of Ni/Mn Concentration on the Structural, Magnetic and Magnetocaloric Properties in Ni_{50-x}Mn_{37+x}Sn₁₃ Heusler Alloys", *Journal of Physics D: Applied Physics*, Vol. 43, p. 425002-425007, 2010.
8. Hakimi, M., Kameli, P. and Salamat, H., "Structural and Magnetic Properties of Co₂CrAl Heusler Alloys Prepared by Mechanical Alloying", *Journal of Magnetism and Magnetic Materials*, Vol. 322, pp. 3443-3446, 2010.
9. Ren, Z., Li, S. and Luo, H., "Structure and Magnetic Properties of Fe₂CoGe Synthesized by Ball-Milling", *Physica B :Condensed Matter*, Vol. 405, pp. 2840-2843, 2010.
10. Zhao, X., Hsieh, C., Lai, J., Cheng, X., Chang, W., Cui, W., Liu, W. and Zhang, Z., "Effects of Annealing on the Magnetic Entropy Change and Exchange Bias Behavior in Melt-Spun Ni-Mn-In ribbons", *Scripta Materialia*, Vol. 6, pp. 250-253, 2010.
11. Wang, Y., Ren, Y., Nie, Z., Liu, D., Zuo, L., Choo, H., Li, H., Liaw, P., Yan, J. and McQueeney, R.J., "Structural Transition of Ferromagnetic Ni₂MnGa Nanoparticles", *Journal of Applied Physics*, Vol. 101, pp. 063530-063536, 2007.
12. Han, Z., Chen, X., Zhang, Y., Chen, J., Qian, B., Jiang, X., Wang, D. and Du, Y., "Martensitic Transformation and Magnetocaloric Effect in Mn-Ni-Nb-Sn Shape Memory Alloys: The effect of 4d transition-metal doping", *Journal of Alloys and Compounds*, Vol. 515, pp. 114-118, 2012.
13. Tian, B., Chen, F., Tong, Y., Li, L., Zheng, Y., Liu, Y. and Li, Q., "Phase Transition of Ni-Mn-Ga Alloy Powders Prepared by Vibration Ball Milling", *Journal of Alloys and Compounds*, Vol. 509, pp. 4563-4568, 2011.
14. Chieda, Y., Kanomata, T., Fukushima, K., Matsubayashi, K., Uwatoko, Y., Kainuma, R., Oikawa, K., Ishida, K., Obara, K. and Shishido, T., "Magnetic Properties of Mn-rich Ni₂MnSn Heusler Alloys under Pressure", *Journal of Alloys and Compounds*, Vol. 486, pp. 51-54, 2009.
15. Sánchez-Alarcos, V., Recarte, V., Pérez-Landazábal, J., Gómez-Polo, C. and Rodríguez-Velamazán, J., "Role of Magnetism on the Martensitic Transformation in Ni-Mn-Based Magnetic Shape Memory Alloys", *Acta Materialia*, Vol. 60, pp. 459-468, 2012.
16. Sánchez-Alarcos, V., Pérez-Landazábal, J., Recarte, V., Rodríguez-Velamazán, J. and Chernenko, V., "Effect of Atomic Order on the Martensitic and Magnetic Transformations in Ni-Mn-Ga Ferromagnetic Shape Memory Alloys", *Journal of Physics: Condensed Matter*, Vol. 22, p. 166001-166007, 2010.
17. Recarte, V., Pérez-Landazábal, J., Sánchez-Alarcos, V. and Rodríguez-Velamazán, J., "Dependence of the Martensitic Transformation and Magnetic Transition

- on the Atomic Order in Ni–Mn–In Metamagnetic Shape Memory Alloys", *Acta Materialia*, Vol. 60, pp. 1937-1945, 2012.
18. Sánchez-Alarcos, V., Pérez-Landazábal, J., Recarte, V., Lucia, I., Vélez, J. and Rodríguez-Velamazán, J., "Effect of High-Temperature Quenching on the Magnetostructural Transformations and the Long-Range Atomic Order of Ni–Mn–Sn and Ni–Mn–Sb Metamagnetic Shape Memory Alloys", *Acta Materialia*, Vol. 66, pp. 4676-4682, 2013.
19. Vallal Peruman, K., Mahendran, M., Seenithurai, S., Chokkalingam, R., Singh, R. and Chandrasekaran, V., "Internal Stress Dependent Structural Transition in Ferromagnetic Ni–Mn–Ga Nanoparticles Prepared by Ball Milling", *Journal of Physics and Chemistry of Solids*, Vol. 71, pp. 1540-154 , 2010.
20. Esakki Muthu, S., Rama Rao, N., Manivel Raja, M., Arumugam, S., Matsubayasi, K. and Uwatoko, Y., "Hydrostatic Pressure Effect on the Martensitic Transition, Magnetic, and Magnetocaloric Properties in $Ni_{50-x}Mn_{37-x}Sn_{13}$ Heusler Alloys", *Journal of Applied Physics*, Vol. 110, pp. 083902-083904, 2011.
۲۱. حکیمی، م.. "ساخت و مطالعه‌ی ویژگی‌های ساختاری و

مغناطیسی برخی از آلیاژهای هویسلر", رساله دکتری,
دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان، ۱۳۹۱.

22. Pushpanathan, K., Chokkalingam, R., Senthurpandi, R. and Mahendran, M., "Effect of Annealing on Transformation Temperature and Magnetization in the Ni–Mn–Ga Alloy", *Materials and Manufacturing Processes*, Vol. 26, pp. 223-229, 2011.
23. Miyamoto, T., Ito, W., Umetsu, R. Y., Kanomata, T., Ishida, K. and Kainuma, R., "Influence of Annealing Conditions on Magnetic Properties of $Ni_{50}Mn_{50-x}In_x$ Heusler-Type Alloys", *Materials Transactions*, Vol. 52, pp. 1836-1839, 2011.
24. Xuan, H., Xie, K., Wang, D., Han, Z., Zhang, C., Gu, B. and Du, Y., "Effect of Annealing on the Martensitic Transformation and Magnetocaloric Effect in NiMnSn Ribbons", *Applied Physics Letters*, Vol. 92, p. 242506-242506-3, 2008.
25. Ye, M., Kimura, A., Miura, Y., Shirai, M., Cui, Y., Shimada, K., Namatame, H., Taniguchi, M., Ueda, S. and Kobayashi, K., "Role of Electronic Structure in the Martensitic Phase Transition of $Ni_2Mn_{1+x}Sn_{1-x}$ Studied by Hard-X-Ray Photoelectron Spectroscopy and Ab Initio Calculation", *Physical Review Letters*, Vol. 104, p. 176401-176501-6, 2010.